

இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் அறம்

மு. சாஹிரா பானு ^{அ, *}

^அ தமிழாய்வுத் துறை, தனலட்சுமி சீனிவாசன் மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, பெரம்பலூர்-621212, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Virtues in Islamic Tamil Short Stories

M. Sahira Banu ^{அ, *}

^அ Department of Tamil, Dhanalakshmi Srinivasan College of Arts and Science for Women, Perambalur-621212, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
banutamil2015@gmail.com

Received: 19-08-2022
Revised: 16-10-2022
Accepted: 23-10-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

History of literature proves that literature is undergoing various changes from time to time. In this way the short stories are a part in the contemporary literary world. At present era, short stories are one of the emerging genres of literature. Numerous short stories are appearing in the twenty-first century literature. Not all short stories produced by writers' catches audience hearts. This article discusses the virtues that are explained in Islamic short stories, such as helping the poor people through hospitality, doing educational work, doing educational service, creating awareness about education, doing humanitarian work and so on. All these are highlighted in this article. This article also provides the future research ideas that can be under this topic.

Keywords: Islamic Short Stories, History, Literature, Help,

முன்னுரை

உலகத்திற்கும் தனக்கும் நன்மை தருகின்ற வழியில் நின்று பொருளை ஈட்டுவதும், அதன் மூலம் இன்பத்தை அனுபவிப்பதும் அறம் என்று கூறுவர். உலக உயிரினங்களில் தனித்துவமான மனிதன் காலத்திற்கு ஏற்ப தம்மை மாற்றிக் கொள்ளும் திறம் படைத்தவன். தன் வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவு செய்தபின் கிடைத்த ஓய்வு நேரங்களில் தன்னைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். அவ்வாறு சிந்தித்ததின் விளைவாக நல்லவை, தீயவை குறித்து பல கருத்துக்களை உணர ஆரம்பித்தான். அத்தகைய நன்மை, தீமை கூறியது கூறல் சிந்தனைகளே அறம் எனப்பட்டது. சமுதாயத்தில் நிகழும் அந்த நன்மைகளையும் தீமைகளையும் மக்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டி அவர்கள் வாழ்க்கையை நன்னெறிப்படுத்தும் இலக்கியங்களை அற இலக்கியங்கள் என்றுக் குறிப்பிடுவர். இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் காணும் அறக் கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அறம்

அறம் என்ற சொல் எல்லையற்ற பொருள் கொண்டது. இச்சொல் 'அறு' என்னும் வினைச் சொல்லை அடியாகக் கொண்டு பிறந்தது. அறு என்னும் அடிச் சொல்லிற்கு அறுத்துச் செல், வழியை

உண்டாக்கு, உருவாக்கு, தூண்டி வேறுபடுத்து போன்ற பல பொருள்கள் உண்டு. தீமையிலிருந்து நன்மையை அறுப்பதால் அறம் என்று வழங்கப்பட்டு இருக்கலாம்.

மக்கள் நல்வாழ்வு வாழச் சான்றோர்களால் வரையறுக்கப்பட்டது அறம். அத்தகைய அறத்திற்குத் தர்மம், கற்பு, இன்பம், ஏற்றது, தகுதியானது, குற்றம் தீர்ந்த நன்மை, நோன்பு, சம நெறி, வீடு பயக்கும் மெய்ப்பொருள், நல்வினை, புண்ணியம், அறக்கடவுள் என்று பல்வேறு பொருட்கள் உண்டு. அறம் என்னும் சொல் ஆங்கிலத்தில் 'Ethics' என்று அழைக்கப்படுகிறது. Ethics என்னும் சொல் 'வழக்கம்' என்னும் பொருள் கொண்டது. இச்சொல் கிரேக்க மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு வந்த சொல்லாகும்.

சமயப் பணிகள்

சமயம் என்ற ஒரு அமைப்பைக் கொண்டு வந்தது மக்களின் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதற்கே ஆகும். "சமயம் என்பது வாழ்வின் பல்வகை துழ்நிலைக்கும் ஆன்மிக வளர்ச்சியின் பல்வேறு நிலைக்கும் ஏற்ப மனிதன் தன் நடத்தையை அமைத்துக் கொள்ள உதவியாய் அமைந்த ஒரு கருதுகோள்" என்று சமயத்திற்கு வரையறை தருகிறார் (Velupillai, 1985). இசுலாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் சமயம் சார்ந்து தொழில் செய்யும் கதைமாந்தர்களைச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் கீழ்க்காணுமாறு பதிவு செய்துள்ளனர்.

ஆலிம் தொழில் செய்தல்

ஆலிம் என்பவர் குர்ஆனை நன்கு ஓதி பட்டம் பெற்ற பின் தாம் பணி செய்கின்ற பகுதியில் இறைப்பணியை அதாவது நபிகள் நாயகம் அவர்களின் வழிகாட்டுதலின்படி மக்கள் நேர்வழி பெறப் பாடுபடுபவராக இயங்குபவர் ஆவார். இஸ்லாமியச் சமூகத்தைப் பொருத்தவரை ஆலிம் என்பவர் கண்ணியம் மிக்கவராகவும், பண்பு மிக்கவராகவும் கருதப்படுகிறார்.

'வழிகாட்ட' என்ற கதையில் "தனது தந்தையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற ஆலிம் தொழிலை மேற்கொள்ளும் இளைஞனை" ஆசிரியர் படைத்துள்ளார். ஆலிம் தொழில் என்பது வருமானத்தை எதிர்பார்க்காமல் சேவை மனப்பான்மையில் செய்யும் தொழில் எனலாம் (Himana Saiyat, 2001).

மோதினார் தொழில் செய்தல்

மோதினார் என்பவர் பள்ளிவாசலைத் தூய்மையாக வைத்திருத்தல், ஐங்காலத் தொழுகைக்கு அழைப்பு விடுத்தல் (பாங்கு சொல்லுதல்), ஊரில் இறந்தவரைக் குளிப்பாட்டி அடக்கம் செய்ய உதவுதல், சிறிய கிராமத்தில் முக்கிய நிகழ்வுகள் அனைத்திற்கும் அழைப்பு விடுத்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்பவர்.

'ராட்சஸப் பறவையின் சிறகுகள்' என்ற கதையில் "குறைவான மாத ஊதியம், ஒண்டிக்கொள்ள தெருவில் ஒரு குடிசை, பிள்ளைக் குட்டி எதுவுமில்லாதது கூட ஒரு விதத்தில் சௌகர்யம்தான். கிடைக்கிற வருமானத்தில் இரண்டு ஜீவன்களும் காலம் தள்ளுவதே பெரும்பாடாய் இருந்தது" என்று பள்ளிவாசலில் குறைந்த வருவாயில் மோதினார் வேலையைச் செய்யும் முதியவரின் அறச் சிந்தனைகளை அறிய முடிகிறது (Jagir Raja, 2004).

விருந்தோம்பல்

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் முதன்மையானது உணவு ஆகும். அந்த உணவினை உண்டுதான் மனிதன் உயிர்வாழ வேண்டும் என்பதனால் அதனைத் தயாரிக்கும் விடயத்தில் மனிதன் மேலதிகக் கவனம் செலுத்துகிறான். விருந்தினரை உபசரிப்பது என்பது தொண்டு தொட்டே மக்களிடம் இருந்து வந்துள்ளது. தன் இல்லம் தேடி வருபவரையோ அடைக்கலமாக வருபவரையோ

நன்முறையில் வரவேற்று உபசரித்து அவர் மனம் நோகாமல் போற்றுவதும் விருந்தோம்பலின் அடிப்படைப் பண்பாகச் சான்றோர் கருதினர். பன்முக கலாச்சாரத்தின் வெளிப்பாடாக எல்லா சமூகத்திலும் விருந்தோம்பல் முதன்மையான இடத்தைப் பிடிக்கின்றது. திருவள்ளுவர் தம் குறளில்,

“விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று”

மரணமில்லாத வாழ்வைத் தரும் மருந்தேயானாலும் விருந்தினருக்குக் கொடுக்காமல் உண்பது விரும்பத்தக்கது என்று என்று கூறியுள்ளார் (Gowmarishwari, 2010). சிறுகதை ஆசிரியர்கள் விருந்தோம்பல் குறித்து கீழ்க்காணுமாறு படைத்துள்ளனர்.

‘ஆணிவேர்’ என்ற கதையில் “அரபி பாடசாலையில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அந்த ஊரில் நபருக்கு ஒரு வீடுதோறும் உணவு ஏற்பாடுகள் செய்வதாக” (Himana Saiyat, 2000).

ஆசிரியர் படைத்துள்ளார். இதே போல் என்ற கதையில் “அந்த ஊரில் பெரும் பணக்காரரான கமாலுக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்ததினால் அந்த ஊரில் இருக்கும் அனைவருக்கும் விருந்து நடந்தது.” (Mathivan, 2004).

கிராமப்புறங்களில் வீட்டில் நடக்கும் சுப நிகழ்ச்சிகளை ஊரில் உள்ள அனைவரும் மகிழ்வுடன் வாழ்த்த வேண்டும் என்பதற்காக ஊர் விருந்து என்ற விருந்தோம்பல் நிகழ்வு நடைபெறும் அந்த ஊரில் உள்ள ஒவ்வொரு வீட்டினருக்கும் தகவலும் அழைப்பும் கொடுக்கப்பட்டு ஓரிடத்தில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு இந்த விருந்தோம்பல் நிகழ்வு நடைபெறும்.

தன்னிடம் வந்த விருந்தினரைப் பேணி, இனி மேலும் வரவிருக்கும் விருந்தினரை எதிர்பார்த்திருப்பவன், மிக மேன்மையான முன்னோர் என்று சொல்லக் கூடி வானத்தவருக்கு நல்ல விருந்தினனாவான் என்று திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். அண்டை வீட்டார் பசித்திருக்கத் தான் மட்டும் உண்பது பெருங்கேடு என்ற அண்ணலாரின் பொன்மொழிக்கேற்ப இசுலாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் விருந்தோம்பல் என்ற அறப் பண்பினைச் சிறந்த கடமையாகக் கருதி விருந்தினர்களை முகமலர்ந்து வரவேற்று உபசரிப்பதைச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் படைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மார்க்கக் கல்விச்சாலை தொடங்குதல்

கல்வியினால் மட்டுமே இந்த உலகை உயர்த்திட முடியும்.

“வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு

வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்

பயிற்றிப் பலகல்வி ப்தந்து - இந்தப்

பாரை உயர்த்திட வேண்டும்”

என்றான் பாரதி. கல்விச் சாலைகள் வணிக நோக்கிற்காக மட்டுமல்லாமல் மக்களின் அறியாமையைப் போக்குவதாக அமைய வேண்டும். தனக்கு வருமானம் வருவதை நோக்கமாகக் கொள்ளாமல் பொது நலத்தோடும் இறைவனின் அருளைப்பெற வேண்டியும் கல்விச் சாலை தொடங்கும் நபர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். இதே போல் ‘ஜமீலா’ என்ற கதையில் “தான் செய்த அரிசி வியாபாரத்தை நிறுத்திவிட்டு படைத்த இறைவனின் அருளைப் பெற மதரசா தொடங்கும் ஜமீலாவை” (Bharathiyar, 1994).

தாழை மதியவன் படைத்துள்ளார். மதரசாக்கள் என்பது அரபு மொழியையும் இஸ்லாமிய நெறிமுறை மற்றும் சட்டதிட்டங்களைக் கற்றுத் தரும் கல்விக் கூடங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. மதரசாக்கள் பகுதிநேர நிறுவனங்களாகவும் திகழ்கின்றன. ஒவ்வொரு பள்ளிவாசலிலும் காலை, மாலை வேலைகளில் சிறப்பு வகுப்புகளாகவும் இஸ்லாமியப் பாட சாலைகள் இயங்குகின்றன. மார்க்க அறிஞர்களை உருவாக்கும் நோக்கில் அரபிக் கல்லூரிகளாகவும் மதரசாக்கள் செயல்படுகின்றன.

மொத்தத்தில் அவரவர் பொருளாதார நிலையைப் பொருத்தே இந்த மார்க்கக் கல்விச் சேவைத் தொடர்ந்து செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. இக்கதையில் பெண் ஒருவர் மதரஸாவை ஏற்று நடத்துவதாகப் புனைவு செய்யப்பட்டு இருப்பது முற்றிலும் மாறுபட்ட புதிய சிந்தனையை வாசகர்களுக்கும் சமூகத்திற்கும் சிறுகதை ஆசிரியர் வழங்குகிறார்.

கல்விச் சேவை செய்தல்

பணமுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே படிப்பு என்ற நிலையில் ஏழைக் குழந்தைகளின் கல்விக்காக உதவி செய்யும் தொண்டுள்ளம் படைத்தவர்கள் இச்சமூகத்தில் வாழத்தான் செய்கிறார்கள். தாம் சார்ந்த சமூகத்திற்கு தம்மால் ஆன ஏதாவது உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் களப்பணி ஆற்றும் இளைஞர்கள் இன்றும் இருக்கின்றனர். பள்ளி மாணவர்களின் தனித்திறனை வளர்ப்பதற்காக டியூசன் என்கிற தனிப் பயிற்சிக் கூடங்கள் பரவலாக இருக்கின்றன.

'சண்டி மாடுகள்' என்ற கதையில் "ஆபிதீன் மீது ஊர் மக்களுக்கு எப்பொழுதுமே ஒரு அனுதாபம் உண்டு. எம். ஏ படித்திருந்தாலும் கவுரவம் பார்க்காமல் ஹோட்டலில் வேலை செய்து, விடுமுறை நாட்களில் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாகவே பாடம் சொல்லித் தருதல் போன்ற வேலைகளைச் செய்து வந்தான் என்று கல்விச் சேவை செய்யும் இளைஞனை ஆசிரியர் காட்டியுள்ளார் (Mathivan, 2004).

கல்வி விழிப்புணர்வு

"கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவர்க்கு

மாடல்ல மற்றை யவை"

ஒருவனுக்கு கல்வி அழிவில்லாத செல்வம். இளமைக் காலந்தொட்டே குழந்தைகள் கல்வி கற்று வந்தால் உலக அறிவுடன் தன்னம்பிக்கையினையும் பெற்று வளரும். அந்த வகையில் கல்வி இந்தச் சமூகத்தில் அவசியமான ஒன்றாகத் திகழ்கிறது (Gowmarishwari, 2010). அனைத்து மக்களும் கல்வியை அடைய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கைக் கருத்தில் கொண்டு அரசும் சமூக அமைப்புகளும் தொண்டு நிறுவனங்களும் கடுமையான விழிப்புணர்வு பணியைச் செய்து வருகின்றன. விழிப்புணர்வு பெற்ற பிரச்சாரங்கள் பொதுக் கூட்டங்கள் வாயிலாகவோ பேரணி துண்டுப் பிரசுரங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாகவோ நடைபெறுகின்றன.

'கறுப்பு நிலாக்காலம்' என்ற கதையில் "தங்கள் பிள்ளைகளை மேற்படிப்புகள் பல படிக்க வேண்டும் என்று மேடையில் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்திப் பேசும் பெண்" என்று கல்விக் குறித்த விழிப்புணர்வைத் தம் கதையின் மூலம் ஆசிரியர் விளக்குகிறார் (Mathivan, 2004). கல்வி கற்பதற்குப் பொருளாதாரம் ஒரு தடையாக இருந்துவிடக் கூடாது என்ற நோக்கில் கல்வி உதவித் தொகை, ஊக்கத் தொகை, கல்விக் கடன் போன்றவற்றை அரசும், தனியார் தொண்டு நிறுவனங்களும் சமூக அக்கறை உள்ள தனிமனிதர்களும் வழங்கி வருகிறார்கள். இதுபோன்ற தகவல்களை மிகச் சரியாகத் தேவையான நபர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்குத் தன்னார்வ ஆர்வலர்களும் களப்பணியாளர்களும் பணியாற்றுகின்றனர்.

ஒரே குடும்பத்திற்குள் கற்றவரும் கல்லாதவரும் இணைந்திருப்பது நடைமுறையில் உள்ளது. அப்பொழுது கற்றவர்கள் கல்லாதவர்களுக்குக் கல்வியின் அவசியத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றனர்.

'பாத்திமா +2' என்ற கதையில், "தன்னுடைய மகளை மேற்படிப்புப் படிக்க வைக்க மனைவி எதிர்ப்பு தெரிவித்ததால் கல்வியின் அவசியத்தைப் படித்த நான் அவனிடம் எடுத்துக் கூறிச் சம்மதிக்க வைத்தேன்" என்ற கூற்றின் வாயிலாக கல்வி விழிப்புணர்வு குறித்து அறிய முடிகிறது (Mahammed ameen, 2007).

மனிதநேயப் பணிகள்

மனிதநேயம் என்ற சொல் மனிதர்களிடையே காணப்படும் நேயத்தைச் சுட்டும், நேயம் என்ற சொல் நேசம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

“நேயம், நேசம் என்ற சொற்களுக்கு அன்பு” என்று தமிழ்ப் பேரகராதி பொருள் தருகின்றது (Subramaniam, 1997). கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி அன்பு என்பதற்கு, “ஒருவரின் மனம் நெகிழும் படியாக மற்றொருவர் அவர்மேல் வெளிப்படுத்தும் நேசமும், நட்பும் கலந்த உணர்வு” எனப் பொருளுரைக்கிறது (Subramaniam, 1997). மனிதநேயம் என்ற இச்சொல் ஒரு மனிதன் பிற மனிதனிடத்துக் காட்டும் அன்பு, இரக்கம், கருணை என்ற வகையில் அமைகிற ‘Humanity’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் இணையான மொழிபெயர்ப்பாகும். மனிதர்களிடையே காணப்படும் நற்பண்புகளின் மூலமாகவே மனிதநேயத்தின் தரத்தினை மதிப்பிடலாம். நாம் பிற உயிர்களிடத்தில் கருணை காட்டுவது, நன்றி மறவாமை, உண்மை, நியாயம், நேர்மை, ஒழுக்கம், சகிப்புத் தன்மை, பொறுமை போன்ற எண்ணற்ற குணங்களைப் பட்டியலிடலாம்.

சிறப்பாக மீவியற்கை அம்சங்களில் கண்முடித்தனமான நம்பிக்கை வைக்காமல் மனிதரின் பகுத்தறிவை, அறத்தை, ஆற்றலை மனிதநேயம் முன்னிருத்துகிறது. அனைத்து மனிதர்களையும் அது மதிப்போடு நோக்குகின்றது. ஒருவரின் மேல் உண்டாகும் பரிவு, இரக்கம் இவையே நாளடைவில் அன்பாக மாறும். உலகத்தில் பிறந்த அத்தனை மனிதர்களும் சக மனிதர்கள் மேல் இரக்கப்பட்டு மனிதநேயத்தின் அடிப்படையில் உதவிச் செய்வதை நம்மால் காணமுடிகிறது.

‘ரொட்டிகளும் சுவரொட்டிகளும்’ என்ற கதையில், “ஆதரவற்ற நிலையில் இருக்கும் ஒருவருக்குத் தன்னுடைய வீட்டிலேயே தங்கவைத்து வேலை வழங்கி உதவி செய்யும் மனிதரின் பண்பு” (Mathivan, 2008).

என்றும் ‘உயர்ந்த இடம்’ என்ற கதையில் “மாமனார் குடும்பம் என்றில்லை, அனைவருக்கும் உதவ வேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்ட கலீமுல்லாவின் செயல்” என்று பொதுநலமிக்க கதைமாந்தர்களை ஆசிரியர் படைத்துள்ளார் (Mathivan, 2008). சுயநலத்தால் எப்போதுமே நன்மை பிறக்காது. பொது நலத்தால் பிறக்கும் நன்மைகள் எல்லோரையும் மகிழ்விக்கும்.

‘தகுதி’ என்ற கதையில், “தான் பெருநாள் துணி வாங்கச் சென்ற இடத்தில் வறுமை நிலையில் நல்ல துணிகளை வாங்க முடியாமல் போராடிக் கொண்டிருந்த ஒருவருக்கு உதவ வேண்டும் என்று நினைக்கும் ஹலீமின் மனிதநேயத்தை” (Himana Saiyat, 2001).

என்று ஆசிரியர் எடுத்துரைத்துள்ளார். திருவள்ளுவர்,

“காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

ஒருவருக்கு உதவி தேவைப்படும் காலத்தில் செய்யப்படும் உதவி சிறிய அளவினதாக இருந்தாலும், அது இந்த உலகத்தை விடப் பெரியதாகும் என்று கூறுகிறார் (Gowmarishwari, 2010). பிறர் துன்பப்படும் நிலையில் அத்துன்பத்தைப் போக்கி உதவி செய்தல் என்பது இன்றியமையாதது. இதனைச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் தங்கள் கதை மாந்தர்கள் மூலம் அறக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி உள்ளனர்.

சமூகக் கட்டமைப்பில் இணைந்து வாழும் சக மனிதர்கள் அனைவரும் இன்புற்று இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பதும் அதற்காக உழைப்பதும் பொதுநலனின் முக்கிய சாத்தியக் கூறு ஆகும். சமூகத்தில் தம்மோடு வாழும் சக மனிதர்களுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் உதவுதல் என்பது மனிதநேயமுள்ள அனைத்து மனிதர்களுக்கும் இயல்புக்கமாய் அமைந்திருப்பது இயல்பே மக்கள் சேவை என்பது எவ்வித பிரதிபலனும் காணாமல் செய்யப்படுவது, ‘டிப்ஸ்’ என்ற கதையில் “குடும்பத்தை விபத்தில் இழந்த தபால்காரர் கருணை இல்லம் தொடங்கி தமது வருவாய் முழுவதையும் அதன் வளர்ச்சிக்கே செலவிட்டார்” (Himana Saiyat, 2000).

இதன் மூலம் தம் குடும்பம் போய்விட்டாலும் பரவாயில்லை தம்மைப் போன்று பாதிக்கப்பட்டவரின் துயரை நீக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவராக ஆசிரியர் படைத்துள்ளார்.

முடிவுரை

அறம் என்பது மனமாசு போக்கும் சலவைக்கட்டி என்பர். அறம் காலந்தோறும் வேறுபடுகின்றன, தோன்றுகின்றன, அழிகின்றன. ஒரு காலத்தில் அறமாகக் கருதப்பட்ட ஒரு செயல் பிற்காலத்தில் அறமற்றதாக ஆகலாம். அறத்தை அந்தந்த காலச் சூழல்களின் அடிப்படையில் நோக்க வேண்டுமேயன்றி அதைக் குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் வைத்துப் பார்க்க இயலாது. மனிதன் தன்னுடைய வாழ்வில் நல்வழியில் இருந்து விலகி தீய நெறியில் ஈடுபடும் வேளையிலே அன்பை மறந்து அறிவிழந்து செயல்படும் நிலையில் அவனை நெறிப்படுத்துவதற்காகவே இவ்வகை அறக் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. அதனை ஏற்று வாழ்வில் செம்மை அடைவோம். அன்பால் அறநெறியைப் போற்றுவோம்!

References

- Bharathiyar, (1994) Bharathiyar Kavithaikal, Manivasagam Pathipagam, Chennai, India.
- Gowmarishwari, S. (2010) Thirukkural Parimelalagar urai, Saratha Pathipagam, Chennai, India.
- Himana Saiyat, (2000) Vayasu, Mallaari Pathippagam, Chennai, India.
- Himana Saiyat, (2001) Aaniveer, Mallaari Pathippagam, Chennai, India.
- Jagir Raja, (2004) Sembaruthi Pootha Vidu, Aninya Pathippagam, Thanjavur India.
- Mahammed ameen, V.S. (2007) Pathivu Seiyapadatha Manitharkal, Managukai, Chennai, India.
- Mathivan, (2004) Thalai, Thalaiyanm Pathippagam, Chennai, India.
- Mathivan, (2008) Karunanidi kavundar, Thalaiyanm Pathippagam, Chennai, India.
- Subramaniam, P.R. (1997) Kiravin Tharkaala Tamilagarathi, Kiriya Veeliyeedu, Chennai, India.
- Velupillai, A. (1985) Tamilar Samaiya Varalaru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License